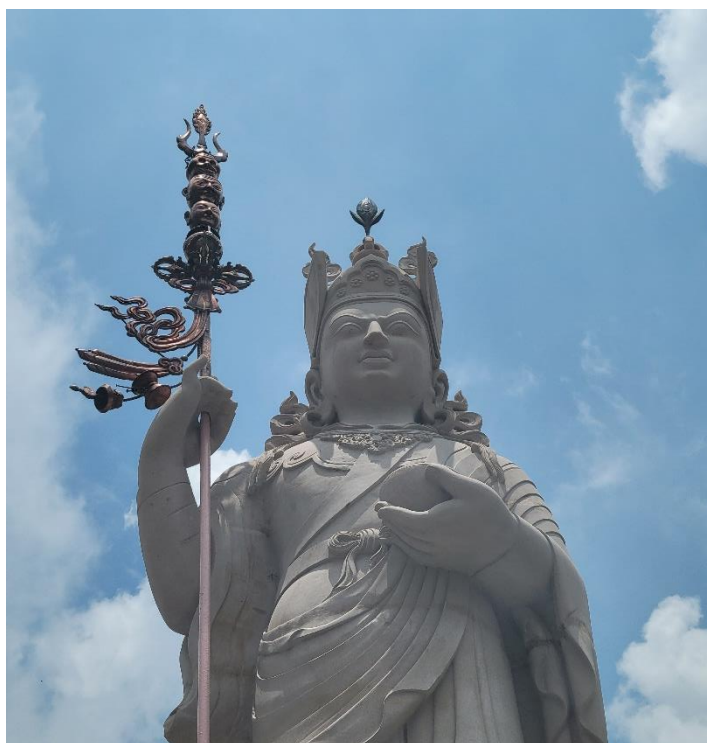

เสาหลักทั้งสามของพระธรรม

ภาพประกอบ: รูปเคารพ ชัมป้า ลุนดรูบ ที่สถานธรรมชัมเย บาห์ลี

เรียนกัลยาณมิตรทั้งใกล้และไกล

ข้าพเจ้าหวังว่าเมื่อท่านได้อ่านศาสน์ฉบับนี้ ท่านก็คงจะสบายดี
มีสุขภาพแข็งแรง และมีความสุข ในวันที่ระลึกปรมาจารย์ปัทมสมภพวันนี้
เรากำลังทำพิธีปลุกเสก รูปเคารพ ชัมป้า ลุนดรูบ

(ครุผู้ทำให้ความปรารถนาทั้งปวงสำเร็จผลเอง) ณ
สถานธรรมชัมเยแห่งใหม่ที่บาหลี

เนื่องในโอกาสนี้

ข้าพเจ้าขออธิบายถึงโครงสร้างของหนทางทั้งหมดในพระพุทธศาสนา

เช่นที่สอนไว้ใน *คัมภีร์สัมมิม เยเช ฌิง โป*

(ลำดับมรรคของแก่นแท้แห่งปัญญาญาณ)

อันเป็นคำสอนธรรมสมบัติล้ำค่าของครุรินโปเซ ที่เตรตันผู้ยิ่งใหญ่ ท่านชกจัวร์
เดเซ็น ลิงปะ ได้เผยไว้

คำว่า *สัมมิม* หรือ ลำดับมรรค

หมายถึงเสาหลักแรกของการปฏิบัติทางพระพุทธศาสนา ที่เรียกว่า การฝึกจิต
ข้อสำคัญของการฝึกจิตคือการพิจารณาระลึกถึงความไม่เที่ยงแท้แน่นอนและ
ตั้งจิตแน่วแน่ที่จะตรัสรู้ ตั้งโพธิจิต

คำว่า *เยเช* หรือ ปัญญาญาณ หมายถึงเสาหลักที่สอง คือ การปฏิบัติหลัก
จะเป็นสิ่งใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าศิษย์อยู่ที่ใดในหนทาง อาจเป็นพื้นฐานทั้งสี่
หรือการปฏิบัติรากฐาน การตั้งนิมิต (เก-ริม) แห่งมหาโยคะ
พร้อมทั้งเสาชิมทั้งสี่ที่รองรับพลังชีวิตของพระที่ตั้งนิมิตถึง
หรือการสลายนิมิต (ชกริม) พร้อมด้วยลักษณะ ที่เรียกว่า
การปฏิบัติโยคะทั้งหก

คำว่า *ฌิง โป* หมายถึงเสาหลักที่สามของการปฏิบัติและเป็นแก่นแท้ คือ สมภา
โดยเฉพะการปฏิบัติชกเซ็นที่ประกอบด้วย การทะลวงเข้าไปพบความบริสุทธิ์
เต็มแท้ (*กาดัก เทริก โช*) และการเห็นประจักษ์ถึงการปรากฏอยู่ตามธรรมชาติ
(*ลุนดรูป โทเกล*) โดยทั่วไปแล้ว นี้หมายถึงความรู้แจ้งริคป่า
ความตื่นรู้อันปรากฏอยู่เองตามธรรมชาติ

ดังนั้น คัมภีร์ลัมริม เยเซ่ กนิงโป

อันเป็นคำสอนลึกซึ้งนี้จึงเป็นทั้งคัมภีร์ที่สรุปย่อหนทางทั้งหมด
และทั้งทำให้เห็นโครงสร้างของทุกช่วงการปฏิบัติที่ควรมีเสาหลักทั้งสามนี้เป็น
โครงอยู่เสมอ

ในวันมงคลวาระพิธีเปิดสถานธรรมใหม่ที่บาหลีเพื่อศิษย์ทุกท่านนี้
ข้าพเจ้าหวังให้ทุกท่านนำข้อสำคัญของหนทางเหล่านี้ไปใช้และปฏิบัติจนสำ
เร็จ

ด้วยความรักเมตตาอย่างยิ่งและสวดอธิษฐานให้
สรรพพะมั่งคะลัง (ขอมงคลทั้งปวงจงบังเกิดมี)

พักชก รินโปเช